

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

**Nr. 20.734 van 18 december 2008  
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X  
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat B. BEHEYDT en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***“A. Feitenrelaas***

*Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit het dorpje Kuba nabij Rashidiya (Mosul) in Centraal-Irak. U zou nooit naar school zijn gegaan. Begin jaren '90 zouden uw beide ouders door het toenmalige regime van Saddam Hussein om het leven zijn gebracht. U zou samen met uw één jaar jongere broer zijn opgenomen in het gezin van een zekere (N.) en zijn echtgenote (J.). Toen u ongeveer zeven jaar oud was zou u, samen met uw broer, zijn beginnen werken als herder. U hoedde de schapen van (N.). U zou dit zijn blijven doen tot uw vertrek uit Irak. In maart of april 2008 zou u besloten hebben om Irak te verlaten omdat u een ernstig medisch probleem heeft. U zou namelijk als gevolg van een te kleine penis volledig impotent zijn. U hoopte in Europa een operatie te kunnen ondergaan en aldus uw probleem op te lossen. Op 15 mei 2008 zou u een dreigbrief hebben ontvangen. In deze brief die u door (N.) liet voorlezen zou zijn geschreven dat u binnen de maand 30.000 dollar diende te betalen, zoniet zou u worden gedood. U zou niet veel belang gehecht hebben aan deze brief en u zou gewoon zijn blijven verder werken. Op 28 juni 2008 zou u vanuit uw dorp Kuba met*

een vrachtwagen naar Istanbul (Turkije) zijn gereisd waar u op 30 juni 2008 aankwam. Op 10 juli 2008 zou u vanuit Istanbul naar België zijn gereisd waar u op 16 juli 2008 aankwam. Dezelfde dag vroeg u asiel aan in België.

## **B. Motivering**

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

U verklaarde dat de hoofdreden waarom u uit Irak gevlucht was, te maken had met uw medisch probleem. U wilde naar België komen om een operatie te ondergaan zodat u niet langer impotent bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 3, p. 4 en p. 5). Er dient evenwel te worden opgemerkt dat dit motief geen uitstaans heeft met één van de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Verder verwees u ook naar een dreigbrief die u plots zou hebben ontvangen op 15 mei 2008. Over deze dreigbrief dient evenwel te worden opgemerkt dat uzelf er zo goed als geen waarde aan hechtte. U verklaarde dat in de brief was geschreven dat u binnen de maand 30.000 dollar diende te betalen, zoniet zou u worden vermoord. U zou echter gewoon zijn blijven verder werken, meerbepaald tot 26 juni 2008, twee dagen vóór uw definitief vertrek uit Rashidiya. Hoewel u dus meer dan één maand na de ontvangst van de dreigbrief nog bent blijven verder werken, is er helemaal niets gebeurd. Verder is het bevreemdend dat in de dreigbrief enkel uw naam persoonlijk was vermeld en niet die van uw broer, hoewel jullie altijd te samen waren. U heeft geen verklaring voor het feit dat men klaarblijkelijk uw naam kende, hoewel u bijna altijd op het land leefde met uw schapen en dus niet veel contact had met anderen. Evenmin kan u verklaren waarom men enkel u viseerde en niet uw broer. Voorts heeft u geen idee van wie of van welke organisatie de brief afkomstig is en is het evenmin duidelijk om welke reden u wordt gevisieerd. Klaarblijkelijk heeft u zich ook niet de moeite getroost om aangifte te doen van deze dreigbrief en aldus misschien antwoorden te bekomen op deze en andere vragen. U lichtte in dit verband kort toe dat het geen zin heeft om de politie ervan op de hoogte te brengen, aangezien deze niets kan doen in dit verband. Tenslotte heeft u geen idee waar de dreigbrief zich nu bevindt en kan u deze dus niet ter staving voorleggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en p. 4). U voegde eraan toe dat er dagelijks dreigbrieven worden verstuurd in Mosul en de omgeving ervan. U werd erop gewezen dat u dermate vaag blijft over deze dreigbrief dat er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij het waarheidsgehalte hiervan. U repliceerde dat u niet kan lezen en schrijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Uw analfabetisme kan echter niet in volledige mate verklaren waarom u zo vaag blijft over deze dreigbrief. Wat er ook van zij, u brengt geen concrete elementen aan als zou u met deze brief om één van de redenen van de Vluchtelingenconventie worden gevisieerd, dan wel uit puur winstbejag.

Omwille van bovenstaande redenen heeft u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk gemaakt.

Tot slot, uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Centraal-Irak een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Deze vaststelling volstaat echter niet om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen. Uw afkomst uit het dorp Kuba nabij Rashidiya (Mosul) wordt immers sterk in twijfel getrokken. U legde dermate vage verklaringen af dat het onmogelijk is na te gaan of u van Irak en a fortiori van het dorp Kuba in Centraal-Irak afkomstig bent. Zo kan u uw eigen dorp helemaal niet geografisch situeren, noch ten aanzien van het stadje Rashidiya en al evenmin ten aanzien van de stad Mosul. Van steden in de omgeving van Mosul zoals Barthala en Hamdaniya heeft u nog nooit gehoord. Van Kurdistan en de Koerdische steden zoals Erbil, Sulaymaniyah,

*Zakho, Dohuk heeft u ook nog nooit gehoord. Nochtans verklaart u zelf een Koerd te zijn en zou u toch iets moeten kunnen vertellen over Iraaks Koerdistan. U kan in totaal slechts twee Irakese steden opnoemen, meerbepaald Bagdad en Mosul. Over uw eigen dorp Kuba kan u niets zeggen, zelfs niet bij benadering hoeveel mensen er wonen. Evenmin kan u zeggen wie er de "mukhtar" (dorpsverantwoordelijke) was. Wanneer u werd gevraagd naburige dorpen op te noemen, kan u enkel verwijzen naar de dorpjes Basala en Sherechan. U voegde eraan toe dat u verder helemaal niets afwist over de omgeving rond uw dorp Kuba. Het is echter erg opmerkelijk dat een schaapsherder, die steeds met de kudde buiten vertoeft op de velden en in de bergen, niet meer concrete kennis heeft over de omgeving waar hij vertoefde (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Verder is het erg opvallend dat u wel weet dat er in de omgeving van het dorp waar u woonde "incidenten" hebben plaats gevonden, maar dat u helemaal niet kan zeggen welke soort incidenten er hebben plaatsgevonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U weet weliswaar te zeggen dat de vorige Iraakse leider Saddam Hussein was maar u weet niet wat de benaming was van zijn (beruchte) partij. Dit laatste betreft nochtans algemene kennis. Bovendien zouden uw beide ouders door dit regime zijn omgebracht waardoor des te meer van u kan worden verwacht dat u dit regime correct kan benoemen. Uw analfabetisme kan uw gebrek aan kennis terzake niet in volledige mate verklaren. Immers, zelfs al bent u niet naar school geweest dan is het nog volstrekt onbegrijpelijk dat u niks weet te vertellen over het dorp waar u meer dan 25 jaar zou hebben gewoond en geleefd. Als herder kwam u bovendien vaak buiten en moet u de omgeving als uw broekzak kennen. Dit blijkt niet het geval te zijn. In de mate dat uw beweerde afkomst niet geloofwaardig is, kan u op basis hiervan evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. Immers, het is voor het Commissariaat-generaal onmogelijk geworden om zich een correct beeld te vormen van uw juiste leefsituatie vóór uw vertrek, de preciese regio waar u vandaan bent, de preciese plaats(en) waar u recentelijk heeft verbleven en de redenen waarom u deze plaats(en) heeft verlaten.*

*Het feit dat u uw originele identiteitskaart en uw origineel bewijs van nationaliteit, twee documenten die uw zogenaamde afkomst uit Mosul bevestigen, voorlegde, bewijst niet dat u van Mosul afkomstig bent. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt immers dat de bewijswaarde van Irakese documenten erg relatief is aangezien ze zowel binnen als buiten Irak gemakkelijk verkrijgbaar zijn (zie antwoorddocument, toegevoegd aan het administratief dossier). De door u voorgelegde documenten zijn dan ook niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een

asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker wenst te benadrukken dat zijn identiteitsdocumenten originele documenten betreffen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) betwist niet dat het originele documenten zijn, enkel dat deze daadwerkelijk zijn uitgereikt aan verzoeker door de regering van zijn thuisland. Volgens verzoeker eist het CGVS dat identiteitsdocumenten worden voorgelegd indien men als vluchteling erkend wil worden. Hij stelt dat het algemeen bekend is dat het leveren van dit bewijs voor veel vluchtelingen op zich reeds een moeilijke zaak is. Wanneer er wel originele documenten worden voorgelegd, wordt de inhoud in twijfel getrokken door het CGVS omdat deze documenten 'makkelijk te verkrijgen' zouden zijn. Verzoeker vraagt zich af wat hij dan wel moet doen om zijn identiteit te bewijzen. Hij meent dat het niet kan dat men originele documenten in twijfel trekt omdat deze 'makkelijk te verkrijgen' zouden zijn. Indien het CGVS niet kan bewijzen dat deze vals zijn, niet correct werden uitgegeven door de Iraakse overheid of de inhoud ervan niet overeenstemt met de werkelijkheid, meent verzoeker dat de originaliteit van de documenten geen punt van betwisting kan zijn.

Met betrekking tot zijn afkomst, wenst verzoeker erop te wijzen dat hij zijn hele leven schaaпsherder is geweest, nooit enige vorm van onderwijs heeft gehad en analfabeet is. Bijgevolg zou hij intellectueel quasi niet-ontwikkeld zijn, hetgeen deels de verklaring is waarom hij bepaalde informatie niet kan geven. Hij stelt zich de vraag hoe een schaaпsherder die steeds in de omgeving van zijn eigen dorp blijft en nooit enige vorm van onderwijs kreeg op de hoogte zou moeten zijn van de geografische ligging van zijn dorp, allerhande steden, de populatie van zijn dorp of de benaming van een bepaalde politieke partij. Verzoeker is van mening dat er voldoende elementen zijn die aantonen dat zijn verhaal correct is. Hij kon de dorpen Basala en Sherechan noemen en spreekt Badini, hetgeen er minstens op wijst dat hij van Koerdische afkomst is. Verzoeker kon ook melden dat er incidenten hebben plaatsgevonden in de omgeving van zijn dorp en dat de vorige leider Saddam Hussein was.

Hij wijst erop dat hij een dreigbrief heeft ontvangen waarin stond dat hij 30.000 dollar diende te betalen of zou worden vermoord en herhaalt hetgeen hij reeds stelde bij het CGVS. Waarom er niets gebeurde in de periode dat hij nog aanwezig was en de brief aan hem gericht was en niet aan zijn broer, zouden vragen zijn waar hij logischerwijze niet op kon antwoorden.

Verzoeker betoogt dat bedreigingen ten aanzien van personen, waartegen de overheid niet optreedt, met de kans op de dood tot gevolg, één van de situaties is die wordt voorzien door artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 en vraagt op grond van dit artikel het vluchtelingenstatuut aan.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker de bestreden motivering niet betwist waar deze met recht stelt dat de hoofdreden voor zijn vlucht uit Irak te maken had met zijn medisch probleem, hetgeen geen uitstaans heeft met één van de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van voornoemde wet.

Aangaande de dreigbrief die verzoeker zou hebben ontvangen, treedt de Raad verweerder bij waar deze stelt dat de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. *In casu* blijkt dat verzoeker in de vragenlijst niet kon aangeven wie de mensen zouden kunnen zijn die de brief verstuurden en hij evenmin kon aangeven waarom zij hem zouden willen afpersen (administratief dossier, stuk 7, p.2-3). Bij het CGVS kon verzoeker niet nader duiden (i) welke organisatie hem bedreigde (ii) waarom zijn naam hierin wel zou zijn opgenomen, doch deze van zijn broer niet (iii) hoe men zijn naam kende (administratief dossier, stuk 3, p.3-4).

Dit alles klemmt des te meer daar verzoeker omtrent deze dreigbrief verschillende tegenstrijdige en incoherente verklaringen heeft afgelegd. Zo verklaarde hij in de vragenlijst, gevraagd of de dreigbrief louter aan hem of tevens aan zijn broer was gericht, uitdrukkelijk dat deze aan hen beiden was gericht (administratief dossier, stuk 7, p.2), terwijl hij bij het CGVS

ontkende dat zijn broer in de brief werd vermeld en aangaf hiervoor geen verklaring te hebben (administratief dossier, stuk 3, p.3). Tevens gaf verzoeker in de vragenlijst aan dat de dreigbrief achterbleef bij N. (administratief dossier, stuk 7, p.2), terwijl hij bij het CGVS verklaarde niet te weten waar de dreigbrief is (administratief dossier, stuk 3, p.4). Bovendien stelde verzoeker in de vragenlijst geen idee te hebben waarom men de brief specifiek naar hen stuurde en verklaarde hij zelf ook niet te weten waarom men hem wilde afpersen (administratief dossier, stuk 7, p.2-3), hetgeen niet kan worden gerijmd met zijn verklaring bij het CGVS dat in de dreigbrief stond dat ze hen zagen met de schapen, dachten dat die van hen waren en hen 30.000 dollar vroegen (administratief dossier, stuk 3, p.3).

De Raad merkt bovendien op dat er, mocht er al enig geloof kunnen worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen, *quod non*, op fundamentele wijze afbreuk wordt gedaan aan de ernst van zijn beweerde vrees voor vervolging door zijn verklaringen bij het CGVS dat hij (i) na het verstrijken van de termijn die hij kreeg in de dreigbrief nog gedurende ongeveer een maand gewoon verder werkte, waarbij hij geen problemen kende (ii) de brief niet serieus nam, ook al werd er een doodsdreigement in geuit (iii) als voornaamste reden waarom hij naar hier is gekomen aanhaalde dat hij een operatie wilde ondergaan (iv) aangaf dat de dreigbrief helemaal niet de hoofdreden was waarom hij is gevlucht en hij voornamelijk vluchtte omwille van zijn psychologisch probleem (v) geen poging heeft ondernomen om naar de politie te gaan (administratief dossier, stuk 3, p.4).

Wat betreft verzoekers afkomst, stelt de Raad vast dat van verzoeker, ondanks zijn gebrek aan scholing, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een antwoord kon formuleren op de bij het CGVS gestelde elementaire kennisvragen aangaande zijn directe leefomgeving in het dorp waar hij aangaf zijn hele leven te hebben gewoond, te meer daar hij verklaarde sedert zijn tiende als schaapherder te hebben gewerkt in de omgeving van zijn voorgehouden dorp. Ingevolge verzoekers gebrek aan kennis aangaande (i) de geografische situering van zijn dorp ten aanzien van het stadje Rashidiya en ten aanzien van Mosul (ii) steden in de omgeving van Mosul (iii) Kurdistan en de Koerdische steden, te meer daar verzoeker verklaarde zelf Koerd te zijn (iv) overige Iraakse steden, behoudens Bagdad en Mosul (v) zijn dorp Kuba (vi) bij benadering, het aantal mensen dat in zijn dorp woonde (vii) de 'mukhtar' van zijn dorp (viii) naburige dorpen (ix) de omgeving rond zijn dorp (x) welke soort incidenten aldaar plaatsvonden (xi) de benaming van de partij van Saddam Hussein, hetgeen algemene kennis betreft, te meer daar verzoekers ouders door dit regime zijn omgebracht, kan er geen geloof worden gehecht aan zijn beweerde afkomst van Centraal-Irak.

Dit klemmt des te meer daar verzoeker incoherente verklaringen aflegde, daar waar hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) aangaf dat hij is geboren in een dorpje in het subdistrict Rashidiya, waarbij hij aangaf dat hij dat dorpje zelf niet kende en tevens verklaarde dat hij werd grootgebracht door een andere familie, ook in een dorp waarvan hij de naam niet kent (administratief dossier, stuk 8, nr.5), terwijl hij bij het CGVS zonder meer verklaarde dat hij altijd in het dorp Kuba heeft gewoond (administratief dossier, stuk 3, p.2).

Wat betreft verzoekers identiteitsdocumenten, stelt de Raad vast dat verzoeker hieromtrent incoherente verklaringen aflegt. Zo gaf hij bij DVZ aan dat hij geen documenten had en preciseerde hij dat hij zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs in Turkije in zijn bezit had, doch deze bij een inval van de politie achterliet (administratief dossier, stuk 8). Even verder bevestigde hij nogmaals uitdrukkelijk dat hij zijn documenten achterliet in Istanbul (ibid., nrs.18 en 21). Bij het CGVS gaf verzoeker aan dat hij met niemand in Irak nog contact had. Hij zou er niemand hebben en zijn broers telefoonnummer niet kennen (administratief dossier, stuk 3, p.2). In het licht van voormelde verklaringen is het niet aannemelijk dat verzoeker zijn identiteitsdocumenten kon voorleggen bij het CGVS.

Dit klemmt des te meer daar hij ter zitting, ondervraagd krachtens artikel 14 PR RvV, verklaarde dat hij zijn identiteitsdocumenten bekwam via een kennis in Irak, waarbij hij die kennis zou hebben getelefoneerd. Verzoeker beweert tevens dat hij, in strijd met zijn verklaringen op DVZ, de identiteitsdocumenten bij deze kennis zou hebben achtergelaten op het moment dat hij vertrok. ■

In het licht van de voorgaande vaststellingen en gelet op de door verzoeker niet weerlegde informatie in het administratief dossier aangaande de relatieve bewijswaarde van Iraakse

identiteitsdocumenten, volstaan de door verzoeker bijgebrachte documenten niet om de geloofwaardigheid van zijn afkomst te herstellen.

De Raad merkt ten overvloede op dat er afbreuk wordt gedaan aan verzoekers algemene geloofwaardigheid door het feit dat hij bij DVZ verklaarde dat zijn broer, met wie hij zijn hele leven zou hebben samengewoond, is geboren op 4 maart 1988 (administratief dossier, stuk 8, nr.30), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat hij zelf werd geboren in 1984 en zijn broer één jaar jonger is dan hem (administratief dossier, stuk 3, p.2). Omtrent zijn eigen leeftijd, verklaarde verzoeker in de vragenlijst te zijn geboren op 4 juni 1984 en als herder te zijn begonnen toen hij tien jaar was (administratief dossier, stuk 7, p.1-2), terwijl hij bij het CGVS aangaf te zijn geboren op 6 april 1984 en te zijn begonnen als herder toen hij zeven jaar was (administratief dossier, stuk 3, p.2-3).

Gelet op het feit dat er, blijkens het voorafgaande, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden asielmotieven en afkomst, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker wijst erop dat hij originele identiteitsdocumenten voorlegt, evenals de informatie kan geven die van een ongeschoolde schaapsherder mag worden verwacht. Hieruit zou blijken dat hij afkomstig is van Mosul, Centraal-Irak. In deze streek is er, ten gevolge van een gewapend conflict, een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger ten gevolge van willekeurig geweld. Op deze grond vraagt verzoeker minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen op grond van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.2. De Raad ontwaart, in acht genomen dat verzoeker zijn afkomst noch zijn relaas aannemelijk maakt (zie sub 3.2), geen elementen in het dossier die erop wijzen dat er in zijn hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve dient de subsidiaire beschermingsstatus aan hem te worden ontzegd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 december 2008 door:

|               |                                                    |
|---------------|----------------------------------------------------|
| dhr. W. MULS, | wnd. voorzitter,<br>rechter in vreemdelingenzaken, |
|---------------|----------------------------------------------------|

|                     |                      |
|---------------------|----------------------|
| mevr. A. DE POOTER, | toegevoegd griffier. |
|---------------------|----------------------|

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A DE POOTER.**

**W. MULS.**